

Torhoutse Annelies Valcke danst in nieuwe kunstfilm van bekende dirigent Robert Groslot

„Première voorzien in de Sahara”

Robert Groslot, de bekende dirigent van het symfonisch orkest Il Novecento, brengt in het kader van zijn nieuwe multimedialproject 'The Gods at Tipasa' een kunstfilm uit, die in september op dvd verschijnt. De Torhoutse Annelies Valcke vertolkt er een sensuele dansact in. Voor de opnames werd ze twee uur lang gebodypaint: in de verf van kop tot teen.

Annelies (24) woont met Geert Stragier (38) in de Roeselaarseweg 55. Ze is danslerares met als specialiteit de Argentijnse tango. In het danscenter The Move langs de Vredelaan geeft ze – zowel voor beginners als gevorderden – lessen in de genoemde dansdiscipline. Telkens met Geert als partner. Die is een rasechte Torhoutenaar. Hij werkt als technicus en chauffeur in de plaatselijke ijzerwarenhandel De Sleutel. Annelies is zeer expressief en lenig. Ze schildert en danst. Haar vader Frank Valcke is een getalenteerde toneelspeler bij de Torhoutse kring De Vondeling.

Videoclip Jean Bosco Safari

Straks een jaar geleden mochten Geert en Annelies optreden in

'Code Red', de wervelende theatershow van Praga Khan, alias Maurice Engelen, de pionier en het internationale uithangbord van de Belgische dancemuziek. In een choreografie van Marc Bogaerts danste het Torhoutse koppel de tango-act 'Skin to skin'. Aanvankelijk zou Annelies naakt dansen, wat ze perfect zag zitten, maar de hoofdsponsor van de tournee vond 'iets' toch beter dan 'niets'. Dus trok ze netkousen en wat lingerie aan, al bleef het allemaal weinig verhullend en prikkelend.

„De shows met Praga Khan zijn een enorme ervaring voor ons geweest”, glundert Geert Stragier. „Ons tangonummer oogstte groot succes. We hebben ook in twee andere voorstellingen van choreograaf Marc Bogaerts mogen optreden: 'Koninginnen van de Nacht'. Daarin brachten we 'Skin

to skin' zoals het nummer oorspronkelijk bedacht was: Annelies naakt dansend en ik in kostuum. Heel mooi en sensueel. We hebben de act tevens gebracht op het afscheidsfeest van motorcrosser Stefan Everts, weliswaar in de lingerieversie (lacht). Voor Annelies, die geregeld voor kunstfotografieën poseert, is artistiek naakt geen enkel probleem.”

Via Marc Bogaerts is zanger Jean Bosco Safari bij Geert en Annelies komen aankloppen. Hij wou ze laten figuren in de videoclip van zijn nieuwe cd 'Wake up and dream', wat ook gebeurd is. Annelies beeldt als vrouw de 'oerkracht' uit en Geert speelt haar beschermer. Het geheel werd in goede banen geleid door een regisseur uit New York. Annelies is als danseres één en al expressie en dat is dirigent Robert Groslot niet ontgaan, die geregeld een muzikaal multimedia-project vormgeeft. De man

De sensuele Annelies Valcke, van kop tot teen gebodypaint voor de nieuwe kunstfilm van Robert Groslot, de dirigent van het symfonisch orkest Il Novecento, dat met zwier op de Night of the Proms speelt: „Het bodypainten heeft twee uur geduurd, maar het was het stilstaan zeker waard.” (Foto JS)

Geert Stragier en Annelies Valcke dansen samen geregeld de Argentijnse tango, de dansdiscipline waarin Annelies lesgeeft. Ook zijn ze in de videoclip voor de cd 'Wake up and dream' van zanger Jean Bosco Safari te zien. (Foto JS)

pakte vorig jaar al uit met 'The Great Globe' en stelt straks de opvolger voor: 'The Gods at Tipasa'. Dat project bestaat uit het componeren van experimentele muziek, het uitgeven van een kunstboek en het uitbrengen van een kunstfilm van ongeveer een halfuur op dvd. Robert Groslot is vooral bekend als dirigent van het symfonisch orkest Il Novecento, dat met de nodige zwier op de Night of the Proms speelt.

Personages in levend schilderij

„In zijn kunstfilm schetst Robert Groslot een wereldbeeld onder de vorm van een bewegend schilderij”, verduidelijkt Annelies. „Ik mag er een dansnummer in brengen: prachtig gebodypaint. Dat heeft twee uur geduurd, maar het was het stilstaan zeker waard. Ik voer een oosterse dans uit. De personages in het levende schilderij

van Groslot vertegenwoordigen elk een belangrijke menselijke ervaring, gesymboliseerd door een schilder: de schoonheid van de natuur via Sandro Botticelli, de angst via Edvard Munch (van 'De Schreeuw') en het feestgedruis via Otto Dix. Bij dat feesten probeert de mens zijn angst tegen beter weten in te verdringen. In dat tafereel kadert mijn dansact. Ook de dood speelt in de film mee. Naar het einde toe verwoest hij alles en blijft als enige achter...”

De opnames voor de kunstfilm hadden in Aartselaar plaats. „De première van de film is in de Sahara voorzien”, zegt Annelies. „In de woestijn worden daarvoor een groot scherm en tenten neergepoot. Als we uitgenodigd worden, gaan we uiteraard even kijken (lacht). Al denk ik niet dat onze portemonnee dat zal toelaten.”